

Európa legnagyobb mesterséges erdeje az Atlanti-óceán francia partján

Az Erdészeti Lapok 1999. szeptemberi száma egy tanulmányút beszámolóját közölte Skóciában-Angliában, és két ízben is egy 50 ezer hektáros erdőtömböt „Európa legnagyobb mesterséges erdejének” nevez meg. Sajnos azt kell tapasztalnom, hogy Bakó Csaba kollégám, a legnagyobb jóakarata ellenére, mivel a beszámoló jónak mondható, nem nagyon ismeri az európai erdőket. Ugyanis az 50 ezer ha területű angol erdő egy kis törpe az 1 millió hektárt képező „Landes” francia, mesterséges tengerifenyő-állomány mellett. Mivel az eset érdekes és talán kevésbé ismert a magyar kollégáimnak, így érdemes lesz ennek létesítését és az elért nagyszerű eredményt egy kicsit részletesebben leírni.

Landes vármegye Franciaország dél-nyugati részén az Aquitaine régióban található, Bordeaux, Mont-de-Marsan városok, valamint a spanyol határ háromszögében. A vármegye északi 2/3 része hatalmas területű tengerifenyő (*Pinus pinaster*) állomány 1 millió hektáron. A déli része nagymértékben szintén eléggé ritka erdő, ahol 1970 óta egy 200 ezer hektáron lévő regionális védett terület foglal helyet „Landes de Gascogne” néven.

Ez a hatalmas erdőterület „Landes” neve onnan ered, hogy évszázadokon keresztül itt csak mocsár és futóhomok volt valójában semmi érték nélkül, ahol csak néhány birkacapat legelte a sovány fűvet a gölyalábon álló vagy ugráló pásztorok és pásztorokutyák kíséretében. Ennek értékesítése a XIX. században, úgy 1857 körül kezdődött a mocsarak lecsapolásával, a futóhomok megkötésével a fásítások folyamán, és ez III. Napóleon gondolata volt. Ekkor az óceán parti homokbuckák terjedését (175 km hosszúságban) sikerült leállítani a tengerifenyő-ültetéssel és gazdaggá tenni a vidéket. Több ízben erdőtüz károsította az erdő elég nagy részét, de mindig sikerült a károkat helyrehozni és az erdőt biztonságosabbá tenni az újabb és újabb üzemtervek létesítésével és ezek szigorú betartásával.

Az óceán parti befásított homokbuckák jelenleg egy több, mint 150 km-es védősávot alkotnak, amit a belső folyók és patakok közül csak igen kevés tud átvágni, ottrékednek, kis tavakat alkotnak, halban bővelkednek és ősszel az örvös-

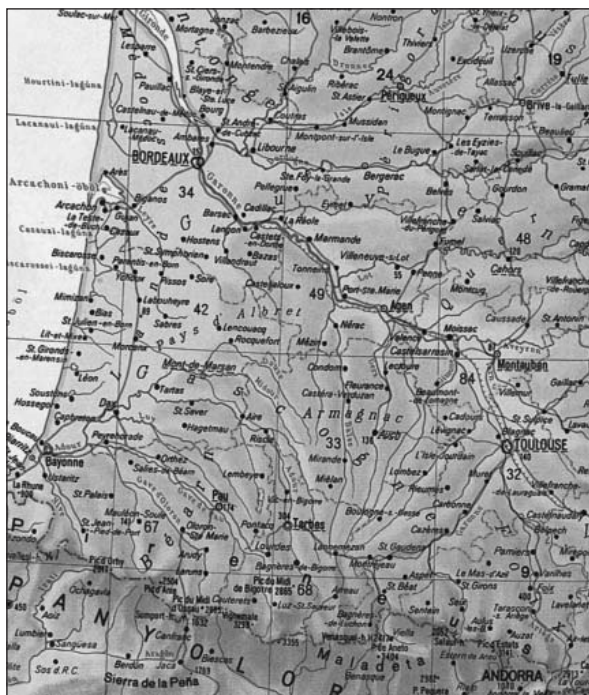
dezvényen bemutatják a legújabb gépeket és szemléltetik azok működését. Hosszú lenne leírni a bemutatott gépek névsorát, mely minden második évben változik. Ez alkalommal rendezik meg az európai erdészetalálkozókat is, mint például az erdőművelők, a fatermelők, a papírfaiparosok, a környezetvédők stb.

1998 júniusában alakították meg a „Mesterséges Erdők Európai Intézetét”, melynek a címe és a székhelye a következő: I.F.F.C. Arbora, B.P. 45-33611 GAZINET Cedex. France. Tel.: 05.57.97.90.10.

Több versenyt is szoktak ezen alkalommal rendezni, mint például a favágók, a faközéltők és a biztonsági berendezések használatának nemzetközi versenyét.

Miután 27 évig dolgoztam mint kutató az Avignoni Erdészeti Tudományos Kutató Intézetnél, többször volt alkalmam ezt a hatalmas területű erdőt tanulmányozni a bordeau-i kutatóállomáson lévő kollégáimmal, így szerény véleményemet tudom adni ennek különböző oldaláról.

Először is az 1 millió ha-os tengerifenyő-állomány mint „monokultúra” veszélyesnek és monotonnak látszik az első benyomásra. Tényleg, amikor tűz-, rovar- vagy gombakár van, ezek terjedése sokkal gyorsabb, mint az elegyes állományokban. Ennek ellenére több, mint egy évszázad óta az állomány elég stabilnak mondható. Ami a monoton jellegét illeti, mint egyedüli fafaj, ez sem igen látszik, mivel a fiatal, középkorú és idősebb állományok váltogatják egymást. A második koronaszint is megtalálható, néha-néha akác, gyertyán vagy juharfa alakjában. Nem is szólva a talajt borító lágyszárú növényekről vagy a gyeperes graminékról, ahol a legeltetés folyik. A fiatal nagyobb hálózatu ültetésekben a köztes kukoricatermelés több ezer ha-on folyik. Itt százával vannak a szebbnél szebb tanyák, ahol intenzív állattenyésztés folyik: szarvasmarha, ló, birkacsa, sertés, tyúk, kacsacsa, liba és pulyka nevelésével.

galambok ezreit csábítják leszállásra. A galambvadászok már jól elrejtőzve a gallyakból készített kunyhókban felhúzott puskákkal várják a kifáradt galambokat. A lövöldözés szinte háborúnak látszik, és a lelőtt galambokat a kutyák hozzák a kunyhó felé. Az erdőszélen pedig az ökológusok százai tüntetnek a szerintük „galambirtás” miatt. Ez oda vezetett, hogy állandó ellentét alakult ki a vadászok és az ökológusok között. Természetes, jelenleg úgy látszik, hogy a vadászgárda sokkal erősebb, ami azt eredményezte, hogy az utolsó választások alkalmával sikerült nekik több, mint 8%-os eredményt elérni, és így 5 vadász képviselőt delegálni a képviselőházba. Így most ott tudják a harcot tovább folytatni az ökológusokkal.

Meg kell említeni azt is, hogy ebben a hatalmas erdőben minden két évben erdészeti világtalálkozást (Forexpo) rendeznek, amit közel 40 ezer személy látogat meg minden alkalommal. A legutolsó 1998 júniusában volt és a következő 2000 júniusában lesz. Ezen a ren-